

تورتونجی چوچاك

قدیم ختن دا بیر ابله کیشی بار ایدی اوزومنی یوقایت قومین دیب بویونغا
بیر یوغان قاپاق اسیب یورور ایدی هر وقت اوزومنی یوقایتب قویسام شو
قاپاق دین تانوب الورمن دیب بیر گون بیر تغار بوغداینی بیر ایشاک کا یوکلاب
تیگورمنغا الیب باردی بوغداینی تیگورمنغا توشوروب تاغارغا یولانیب
اوخلاب قالدی تیگورمنچی کوروب تعجب قیلیب اوز اوزیغا آیتی کی واعجبا
بو قایداغ ادم دور بویونغا نه سبب دین قاپاق اسیب الیب دور دیب مونی
بویونیدین قاپاقنی الیب قویسام قایداغ قیلور ایکان دیب اهسته باریب بویونیدین
قاپاقنی الیب مخنی جای دا قوییدی ابله اویقودین اویغاندین سونکرا کوردی کیم

IV

Il y avait jadis à Khotan un niais qui, craignant de se perdre lui-même, se pendit une grosse gourde au cou et se mit à circuler ainsi. Si jamais je me perds, se dit-il, je me reconnâtrai à cette gourde. Un jour, ayant chargé sur un âne un sac de blé, il le porta au moulin. Là il déposa son sac, et s'appuyant dessus, il s'endormit. Le meunier le voyant s'étonna et se dit en lui-même: « Quel singulier homme est-ce là! Pourquoi s'est-il pendu une gourde au cou, si je lui enlevais cette gourde qu'en adviendrait-il! » A ces mots, s'approchant doucement, il prit la gourde et la cacha quelque part. Le niais, s'étant éveillé,